

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. a JUDr. Zdenky Reisenauerovej v právnej veci navrhovateľa: **W. Z.**, nar. 10.8.1979, štátny občan Číny, zastúpený JUDr. B. B., advokátom, H., B., proti odporcovi: **O.C.P. PZ N.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. p. ÚHCP-20-12/RHCP-NR-NR-AV zo dňa 25.7.2007, na odvolanie odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 38Sp/44/2007-37 zo dňa 9.10.2007 takto

rozhodol

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 38Sp/44/2007-37 zo dňa 9.10.2007 **potvrdzuje**.

Odporca je **povinný** zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 1.743,30 Sk k rukám jeho právneho zástupcu JUDr. B. B. do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trnave rozsudkom uvedeným vo výroku, zrušil rozhodnutie č. p. ÚHCP-20-12/RHCP-NR-NR-AV-2007 zo dňa 25.7.2007, ktorým odporca podľa § 62 ods. 1 písm. a/ zákona č. 48/2002 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon) zaistil dňom 25.7.2007 navrhovateľa na čas nevyhnutne potrebný, najviac na 180 dní, (podľa § 62 ods. 3 zákona) a podľa § 62 ods. 4 zákona navrhovateľa umiestnil v Útvare policajného zaistenia Medveďov.

Krajský súd dospel k záveru, že odôvodnenie rozhodnutia (ktoré sa obmedzilo na skonštatovanie skutočnosti kontroly totožnosti cudzinca, preukázateľnej existencie vyradenia navrhovateľa z evidencie žiadateľov o udelenie azylu s odkazom na rozhodnutie Migračného úradu MV SR č. MÚ-456/PO/Ž/2005 zo dňa 21.3.2005, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 7.5.2007 a na existenciu rozhodnutia o administratívnom vyhostení navrhovateľa č. p. PPZ-2-14/CP-PD-2005, pričom zvyšná časť rozhodnutia pozostáva len z konštatovania, že nakoľko účastník po ukončení azylového konania z územia SR nevycestoval a má platný zákaz vstupu, je jeho zaistenie potrebné na výkon rozhodnutia

o administratívnom vyhostení), nespĺňa kritériá pre administratívne úplné rozhodnutie vydané v zmysle § 47 Správneho poriadku, nakoľko absentuje podrobné zdôvodnenie vyžadované v zmysle § 47 ods. 3 Správneho poriadku.

Krajský súd v dôvodoch rozhodnutia uviedol, že síce napadnuté rozhodnutie po vecnej stránke netrpí zásadnými vadami a nedostatkami, čo sa týka zabezpečenia podkladov, na druhej strane však nemožno navrhovateľovi uprieť právo dostať k dispozícii dostatočne zdôvodnené, podrobné, jednoznačné a zrozumiteľné rozhodnutie, ktoré bude môcť v riadnom konaní byť preskúmané súdom.

Krajský súd napokon odporcovi vytkol, že v jeho rozhodnutí absentuje preukázanie a vyhodnotenie skutočností podstatnej pre vydanie rozhodnutia o zaistení v zmysle § 62 ods. 1 písm. a/ zákona, t. j. preukázanie toho, že zaistenie cudzinca na účel výkonu administratívneho vyhostenia alebo výkonu trestu vyhostenia je potrebné.

Proti uvedenému rozsudku podal včas odvolanie odporca. Nesúhlasil s názorom krajského súdu, že v rozhodnutí absentuje preukázanie a vyhodnotenie skutočností podstatnej pre vydanie rozhodnutia o zaistení v zmysle § 62 ods. 1 písm. a/ zákona o pobyte.

V tejto súvislosti poukázal na to, že nevyhnutným podkladom pre vydanie rozhodnutia o zaistení je v zmysle § 62 ods. 1 písm. a/ zákona o pobyte cudzincov preukázanie existencie rozhodnutia o vyhostení, pričom odporca zdôraznil, že vo svojom rozhodnutí zdôvodnil rozhodnutie o zaistení navrhovateľa preukázanou dôkaznou situáciou, za ktorú považoval existenciu rozhodnutia o vyhostení navrhovateľa č. p. : PPZ-2-14/CP-PD-2005, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 6.3.2005 a rozhodnutie MÚ MV SR č. p.: MU-456/PO-Ž/2005 o neudelení azylu, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 7.5.2007.

Na základe uvedeného odporca navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a rozhodnutie odporcu navrhol potvrdiť.

Navrhovateľ sa k odvolaniu odporcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (podľa § 246c OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo zrušené rozhodnutie odporcu o zaistení navrhovateľa podľa § 62 ods. 1 písm. a/ a ods. 3 zákona č. 48/2002 Z.z. o pobyte cudzincov a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie.

Preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom primárne venoval pozornosť námietkam odporcu, najmä z toho pohľadu, či tieto sú spôsobilé vyvolať pochybnosti o správnosti rozhodnutia krajského súdu. V rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľa uplatnenými v opravnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Z obsahu administratívneho spisu odvolací súd zistil, že odporca sa dňa 24.7.2007 pri kontrole totožnosti preukázal preukazom žiadateľa o udelenie azylu č. A042858 platným do 16.8.2007. Následnou lustráciou odporcu bolo zistené, že navrhovateľ bol z evidencie žiadateľov o azyl vyradený, nakoľko konanie o udelenie azylu bolo ukončené rozhodnutím MÚ MV SR č. p.: MU-456/PO-Ž/2005 zo dňa 21.3.2005 neudelením azylu a a rozhodnutím o tom, že sa na neho nevzťahuje zákaz vyhostenia alebo vrátenia do Číny podľa § 47 zákona o azyle, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 7.5.2007. Z obsahu spisu ďalej vyplynulo, že O.C.P. PZ P. dňa 18.2.2005 rozhodlo o administratívnom vyhostení navrhovateľa z územia SR a určilo mu zákaz vstupu na územie SR do 18.2.2009. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 6.3.2005.

Z obsahu spisu NS SR spis. zn. 6SžoKS 60/2006 odvolací súd zistil, že dňa 7.3.2007 bol rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 11Saz 20/2005-56 (o neudelení azylu a rozhodnutí o tom, že sa na navrhovateľa nevzťahuje zákaz vyhostenia do Číny) potvrdený. Ako vyplynulo z obsahu zápisnice z pojednávania zo dňa 7.3.2007, navrhovateľ bol na pojednávaní osobne prítomný, jeho právny zástupca (JUDr. P.) prítomný na pojednávaní nebol.

Navrhovateľ v opravnom prostriedku namietal, že je účastníkom konania o udelenie azylu, pričom mu nebolo doposiaľ doručené právoplatné rozhodnutie o jeho žiadosti. Navrhovateľ namietal, že i v čase kontroly hliadkou PZ mal preukaz s dobou platnosti do 16.8.2007 pri sebe, preukázal sa uvedeným preukazom žiadateľa o azyl (č. A 042858 platným do 16.8.2007), pričom poukázal na to, že sa pravidelne raz za tri mesiace hlásil na Migračnom úrade MV SR, kde mu platnosť preukazu pravidelne predlžovali na čas prebiehajúceho azylového konania, teda Migračnému úradu bolo známe miesto jeho pobytu.

Navrhovateľ ďalej namietal že rozhodnutie o administratívnom vyhostení zo dňa 18.2.2005 mu nebolo doručené a skutočnosť spred dvoch rokov o vyhostení a uložení zákazu pobytu mu nie je známa.

Navrhovateľ napokon namietal, že odporca nedostatočne skúmal účel zaistenia, pričom on sám nedal žiaden dôvod k tomu, aby bolo potrebné ho zaistiť a zabezpečiť tak jeho osobu pre vyhostenie.

Z napadnutého rozhodnutia krajského súdu je zrejmé, že prvostupňový súd sa dôsledne zaoberal námietkami navrhovateľa, tieto považoval za dôvodné a napadnuté rozhodnutie odporcu vzhľadom na zistenie, že rozhodnutie o zaistení nespĺňa kritériá pre administratívne úplné rozhodnutie vydané v zmysle § 47 Správneho poriadku, nakoľko absentuje podrobné zdôvodnenie vyžadované v zmysle § 47 ods. 3 Správneho poriadku, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

S uvedeným právnym názorom krajského súdu sa stotožnil aj súd odvolací, pričom v súvislosti s rozhodnutím odporcu, ktorý odôvodnil rozhodnutie o zaistení navrhovateľa preukázanou dôkaznou situáciou, za ktorú považoval existenciu rozhodnutia o vyhostení navrhovateľa č. p. : PPZ-2-14/CP-PD-2005, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 6.3.2005, odvolací súd považuje za dôležité poukázať na to, že zaistenie cudzinca je podľa odvolacieho súdu obmedzením osobnej slobody, ktoré je prípustné iba za podmienok uvedených v čl. 17 Ústavy SR. Teda ak je obmedzenie osobnej slobody nevyhnutné, pričom v konaní o zaistení cudzinca podľa zákona o pobyte cudzincov je potrebné preukázať nielen splnenie formálnych podmienok v zmysle zákona o pobyte cudzincov,

(existencia rozhodnutia o vyhostení cudzinca), ale je nevyhnutné skúmať a napokon vyhodnotiť skutočnosti podstatné pre vydanie rozhodnutia o zaistení v zmysle § 62 ods. 1 písm. a/ zákona o pobyte cudzincov, t. j. preukázanie toho, že zaistenie cudzinca na účel výkonu administratívneho vyhostenia alebo výkonu trestu vyhostenia je potrebné.

V medziach námietok vznesených navrhovateľom v rámci konania o preskúmanie rozhodnutia odporcu, preto správne dospel krajský súd k záveru o nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia o zaistení navrhovateľa.

Podľa odvolacieho súdu bolo potrebné konštatovať pochybenie správneho orgánu predovšetkým v tom, že sa nevyhnutnosťou obmedzenia osobnej slobody a účelom samotného vyhostenia (vzhľadom na tvrdenie navrhovateľa, že v čase rozhodovania odporcu mal platný preukaz žiadateľa o azyl, pričom inému správne orgánu - Migračnému úradu MV SR, ktorý predlžoval platnosť jeho preukazu, bolo známe miesto jeho pobytu a rozhodnutie o potvrdení rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 11Saz 20/2005-56 zo dňa 7.3.2007 mu doručené nebolo, resp. nemal vedomosť o právoplatnosti rozhodnutia o neudelení azylu), vôbec nezaoberal.

V tejto súvislosti preto námietku odporcu uplatnenú v odvolacom konaní vyhodnotil odvolací súd za nespôsobilú spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa §219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c OSP, tak, že navrhovateľovi, ktorý mal úspech vo veci priznal trovy odvolacieho konania v rozsahu náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 1.743,- Sk (podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb) za jeden úkon právnej služby 1 x 1.465,- Sk (zastupovanie na pojednávaní dňa 15.4.2008), 1 x 178,- Sk režijný paušál, plus 19% DPH (278,40 Sk).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, dňa 15. apríla 2008

**JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia :

Ľubica Kavivanovová